

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. srpna 2011 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Urválkové a soudců Mgr. Evy Rejchrtové a JUDr. Ladislava Koudelky odvolání obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] a jeho družky [REDAKCE], bytem [REDAKCE] podaná proti rozsudku Okresního soudu v Berouně č. j. 8 T 56/2009-325 ze dne 18. 11. 2010 a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm.d) odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **r u š í** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že se

obžalovanému

[REDAKCE]

ukládá podle § 250 odst. 2 trestního zákona a § 35 odst. 2 trestního zákona souhrnný trest odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**, pro jehož výkon se podle § 39a) odst. 2 písm.c) trestního zákona zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Současně se **r u š í** výrok o trestu obsažený v rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 28. 6. 2010 sp. zn. 14 T 139/2009, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í

Okresní soud v Berouně uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným trestným činem podvodu dle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona a uložil mu trest odnětí svobody v trvání dvou let se zařazením do věznice s ostrahou a dále mu uložil povinnost k náhradě škody ve prospěch poškozené [REDAKCE] ve výši [REDAKCE],- Kč. Trestného činu se podle skutkových zjištění prvního soudu obžalovaný dopustil tak, že slíbil odsouzenému [REDAKCE] [REDAKCE] zajistit právní zastupování v řízení o povolení obnovy řízení a následně podvodně vylákal na jeho rodině, jmenovitě na jeho manželce [REDAKCE] a jeho matce

částkou [REDACTED] - Kč, kterou mu poškozené postupně předaly od 23. 1. 2008 do 4. 2. 2008 v Berouně, v restauraci Alena na Husově náměstí, přičemž, aby zvýšil svoji důvěryhodnost, jim vystavil směnku na částku [REDACTED],- Kč a utvrzoval je v tom, že řízení o obnově řízení probíhá, následně mu poškozená [REDACTED] poskytla ještě částku [REDACTED],- Kč, obžalovaný jí pak vrátil poštou [REDACTED],- Kč, avšak k obnově řízení do současnosti nedošlo, vylákal tedy podvodně na obou poškozených částku [REDACTED],-Kč z níž dosud poškozeným dluží [REDACTED],- Kč.

Obžalovaný podal v zákonné lhůtě proti rozsudku odvolání, které směřoval proti všem jeho výrokům. Považuje uložený trest za nepřiměřeně přísný s poukazem na to, že mu byly v jiných řízeních uloženy již jiné tresty odnětí svobody a na to, že v jiné trestní věci pomáhal orgánům činným v trestním řízení s objasněním trestné činnosti. Namítá, že soud I. stupně neprovedl celou řadu důkazů, které on navrhoval, zejména grafologický posudek týkající se dopisů, které údajně měl posílat poškozenému [REDACTED], dále grafologický posudek ohledně podpisu poškozené na příjmovém dokladu na částku [REDACTED] - Kč, dále důkaz promítnutím reportáže České televize ohledně popisu skutku ze strany poškozených, dále opatření spisu policejní inspekce, výslechy svědků [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Vytýká prvému soudu, že postavil závěr o vině na výpovědi členů jedné rodiny, kteří jsou ve svých výpovědích nevěrohodní, polemizuje podrobně s jejich svědectvími. Vysvětluje, proč vystavil směnku na částku [REDACTED] - Kč, protože mu poškozené [REDACTED] bylo líto. Považuje závěr soudu I. stupně o shodě čísla, které měl používat údajný [REDACTED] s číslem, které měl v té době používat obžalovaný, za spekulaci. Dle jeho tvrzení byly finanční prostředky poskytnuté [REDACTED] použity na právní služby JUDr. Koschina, kterého obžalovaný nezprostil mlčenlivosti jen proto, že ho dosud zastupuje v jiné věci. Dále namítá celou řadu procesních vad, jako špatný způsob protokolace, nepořizování zvukového záznamu. Domáhá se zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k novému projednání soudu I. stupně.

Proti rozsudku podala odvolání v zákonné lhůtě i [REDACTED], družka obžalovaného. I ona považuje uložený trest za nepřiměřeně přísný a namítá, že se soud I. stupně nevypořádal se všemi okolnostmi důležitými pro rozhodnutí, brojí proti stejným procesním vadám jako obžalovaný, rovněž zpochybňuje důvěryhodnost svědků z řad rodiny [REDACTED]. Má za to, že soud měl provést další navrhované důkazy – výslechy svědků [REDACTED] a [REDACTED], tím, že je neprovedl, obžalovaného poškodil. Taktéž tvrdí, že není pravdou, že by obžalovaný psal svědku [REDACTED] nějaké dopisy (říká, že je svědek [REDACTED] padělal). Rovněž považuje za zkrácení práv obžalovaného neprovedení výslechu svědka JUDr. Koschina. Připomíná, že obžalovaný je otcem dvou nezletilých dětí, zvláště jeho šestiletá dcera jeho přítomnost výrazně postrádá a chybí jí i otcovské výchovné působení. Také žádá odvolací soud, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně.

Soud II. stupně přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a zjistil následující:

Soud I. stupně provedl řízení prosté procesních vad a shromáždil dostatek důkazů potřebných k rozhodnutí ve věci. Nelze akceptovat námitky obžalovaného proti protokolaci, případně nepořizování zvukového záznamu, neboť průběh hlavního líčení dostatečně a zřetelně vyplývá z protokolu pořizovaného soudem I. stupně. Pokud jde o zvukový záznam, je na soudu I. stupně, aby v případě, že existují důležité důvody pro to, aby tento záznam pořizován nebyl, takto rozhodl, přičemž v této konkrétní věci soud v souladu s trestním řádem před zahájením

hlavního líčení rozhodl, že zvukový záznam pořizován nebude (§55b odst. 1 tr.řádu). Protokolaci výpovědí jednotlivých vyslychaných osob jak obžalovaný i jeho obhájce slyšeli. Jestliže se pak obžalovaný domáhal provedení celé řady důkazů – opětovný výslech svědka [REDAKCE], výslechy svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] zpracování grafologických znaleckých posudků, promítnutí reportáže České televize, má odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně za to, že se jedná o důkazy nadbytečné, které by nikterak nemohly přispět k již dostatečně objasněnému skutkovému stavu věci, ostatně svědek [REDAKCE] podrobně slyšen byl. Jediným přínosným důkazem by byl výslech JUDr. Koschina k tomu, zda jej obžalovaný [REDAKCE] požádal o zastupování poškozeného [REDAKCE] ve věci obnovy řízení a zda mu vyplatil částku [REDAKCE] Kč oproti stvrzence a zda obhájce zpracoval právní analýzu týkající se obnovy řízení. Provedení tohoto důkazu však obžalovaný svým přístupem od počátku blokoval a v konečném důsledku ho znemožnil, neboť nezprostil JUDr. Koschina mlčenlivosti, aby mohl před soudem vypovídat jako svědek o skutečnostech týkajících se tvrzených kroků učiněných obžalovaným ve věci obnovy řízení ve prospěch poškozeného [REDAKCE].

Provedené důkazy pak soud I. stupně hodnotil velmi pečlivě a podrobně v souladu s § 2 odst. 5, 6 trestního řádu a dospěl k závěrům, na které je možno zcela odkázat, protože se s nimi soud II. stupně naprosto ztotožňuje. Výpovědi poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] i svědka [REDAKCE] lze považovat za věrohodné a je možno je vzít za podklad pro uznání viny odvolatele. Z těchto svědectví vyplývá naprosto nepochybně, že v rozmezí od 23. 1. 2008 do 4. 2. 2008 předaly poškozená [REDAKCE] a poškozená [REDAKCE] částku celkem [REDAKCE] Kč jako finanční prostředky sloužící k tomu, aby obžalovaný zařídil obnovu řízení v trestní věci svědka [REDAKCE]. (O tom, že se jednalo o částku v této výši určenou na jednotný účel, svědčí i směnka, kterou obžalovaný podepsal, znějící na částku [REDAKCE] Kč, přičemž jeho obhajoba, že se upsal k zaplacení 2x tak velké částky, než kterou od poškozených přijal z důvodu lítosti k poškozeným, vyznívá naprosto nevěrohodně.) Pokud jde o dalších [REDAKCE] Kč [REDAKCE] vysvětlila, že šlo o půjčku obžalovanému, kterou by mu však neposkytla, kdyby jim předtím neslíbil pomoc ve věci svědka [REDAKCE]. (Z této částky jí pak obžalovaný dvěma složenkami [REDAKCE] Kč vrátil – což svědkyně nepopírá.) Obžalovaný [REDAKCE] ale tvrdí, že vrátil podstatně větší částku – [REDAKCE] Kč a má na to i stvrzenku podepsanou poškozenou [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] vrácení této částky popírá. Na fotokopii stvrzenky na č.l. 209 je napodobenina podpisu [REDAKCE], srovnáním s jejími pravými podpisy např. na protokolech č.l. 27-30 spisu je však zřejmé i z laického hlediska, že se od pravého podpisu svědkyně liší, např. v druhé části. (Kromě toho stejný způsob obhajoby použil obžalovaný i ve věci Okresního soudu Praha – západ 14T 139/2009, kde rovněž nepravdivě uváděl, že vrátil oproti stvrzence poškozenému [REDAKCE] částku [REDAKCE] Euro).

Soud II. stupně shodně se soudem I. stupně připomíná, že pokud by byla obhajoba obžalovaného pravdivá, nebylo by nic jednoduššího, než aby zprostil mlčenlivosti advokáta JUDr. Koschina a ten by mohl stvrdit, zda skutečně od odvolatele přijal částku [REDAKCE] Kč jako zálohu na právní zastupování svědka [REDAKCE] a zda vypracoval analýzu ohledně jeho obnovy řízení. Obžalovaný však provedení tohoto důkazu znemožnil, navíc nepředložil ani stvrzenku ohledně přijetí částky [REDAKCE] Kč tímto svědkem (ačkoliv ji u hlavního líčení před soudem I. stupně slíbil předložit). I na základě těchto okolností lze mít výrazné pochybnosti o pravdivosti tvrzení, která obžalovaný uplatňuje. Za tohoto stavu věci pak není vůbec žádný důvod odmítnout a zpochybňovat výpovědi svědkyň [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] která logicky a bez výraznějších rozporů vysvětlují a podrobně popisují průběh celého skutku a úlohu obžalovaného v něm (včetně předkládání padělaných úředních listin o údajných

úkonech ve věci obnovy řízení [REDAKCE], na které upozornil soud v této věci rozhodující).

Tím, že obžalovaný postupně vylákal od [REDAKCE] a [REDAKCE] částku [REDAKCE],- Kč za účelem zaplacení právních služeb a nákladů ve věci obnovy řízení svědka [REDAKCE], aniž by v této věci cokoliv podnikl, přičemž od začátku věděl, že obnovu řízení ve prospěch svědka [REDAKCE] zařizovat nehodlá a ani nemůže (z toho na [REDAKCE] půjčku ve výši [REDAKCE],-Kč již mu poskytla jen proto, že nepravdivě tvrdil, že pomáhá jejímu synovi) naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona (subjektivně v úmyslu přímém - § 4 písm.a) trestního zákona), svým jednáním způsobil škodu nikoli malou (§ 89 odst. 11 trestního zákona – částka vyšší než [REDAKCE],- Kč). I právní kvalifikace použitá soudem I. stupně v odsuzujícím rozsudku je tedy správná, když aplikace trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010 by pro odvolatele příznivější nebyla, neboť skutek jím spáchaný by musel být kvalifikován jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku s přísnější trestní sazbou v rozmezí 1 – 5 let (větší škoda nejméně [REDAKCE]-Kč).

Během řízení před odvolacím soudem bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl 28. 6. 2010 rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ve věci 14T 139/2009 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze sp.zn.: 11To 24/2011 ze dne 17. 2. 2011 odsouzen pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona spáchaný 2.7.2008 k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s dozorem. K nyní posuzované trestné činnosti tudíž došlo dříve, než byl v této trestní věci vyhlášen proti obžalovanému odsuzující rozsudek, je tak na místě, aby byl v posuzované věci podle § 35 odst. 2 trestního zákona ukládán souhrnný trest odnětí svobody, neboť trestná činnost v obou trestních věcech je ve vztahu souběhu (první odsuzující rozsudek Okresní soud v Berouně vyhlásil 19.10.2009 v řízení proti uprchlému).

Proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm.d), 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 písm.b) trestního řádu sám rozhodl o uložení trestu. Obžalovaný [REDAKCE] byl v minulosti opakovaně trestán pro trestný čin podvodu , z předchozího výkonu byl podmíněně propuštěn 22. 1. 2008, nynější trestné činnosti se tak dopouštěl prakticky od druhého dne od podmíněného propuštění. Žádné polehčující okolnosti ve věci zjištěny nebyly. Obžalovaný se projevuje jako člověk značně morálně narušený, neváhal připravit o značnou finanční částku (dle [REDAKCE] o veškeré peníze) ženy ve svízelné osobní a finanční situaci, trestnou činnost zjevně plánoval již během výkonu trestu, protože s ní započal ihned poté, co byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn. Souběžné trestné činnosti, za niž je nyní trest ukládán, se dopouštěl v době, kdy ve věci 9T 237/2006 Obvodního soudu pro Prahu 2 probíhalo řízení o jeho odvolání. V této věci mu byly uloženy (rovněž za podvody) tresty odnětí svobody v celkové délce 5 a půl roku a obžalovaný se dožaduje, aby k tomu soud přihlížel; k tomu však odvolací soud neshledává důvod. Obžalovaný se dopouští četných podvodných jednání a je za ně v souladu se zákonem trestán; v posuzované věci pak všem těmto zjištěním odpovídá souhrnný trest představující součet obou trestů uložených Okresními soudy v Berouně a Praha-západ, tedy v délce tří let. Pro jeho výkon byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť již v minulosti vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody pro úmyslnou trestnou činnost. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Praha – západ ve věci 14T 139/2009 z 28. 6. 2010.

Ve výroku o náhradě škody ve prospěch poškozené [REDAKCE] nebylo shledáno pochybení, neboť je zřejmé, že ji obžalovaný úmyslným jednáním způsobil

majetkovou škodu ve výši [REDACTED],- Kč a tato jí právem podle obecných ustanovení občanského zákoníku byla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

V Praze dne 30. srpna 2011

JUDr. Helena Urválková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost :
Nádherná